

200701596/2.

Datum uitspraak: 31 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak na vereenvoudigde behandeling (artikel 8:54 van de Algemene wet
bestuursrecht) op het hoger beroep van:

als wettelijk vertegenwoordiger van , wonend te

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. RWNL 06/1244 van de rechtbank Alkmaar
van 22 januari 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 december 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister), voor zover thans van belang, een verzoek van appellante tot medeverlening van het Nederlanderschap aan haar zoon (hierna: de zoon) afgewezen.

Bij besluit van 10 maart 2006 heeft de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 22 januari 2007, verzonden op 29 januari 2007, heeft de rechtbank Alkmaar (hierna: de rechtbank) het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief van 27 februari 2007, bij de Raad van State ingekomen op 2 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 19 april 2007 heeft de Minister van Justitie van antwoord gediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 11, eerste lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap (hierna: de RWN), zoals dit artikel voor zover thans van belang per 1 april 2003 luidt, deelt het minderjarige niet-Nederlandse kind van een vader of moeder, aan wie het Nederlanderschap is verleend, in deze verlening, indien dit in het besluit uitdrukkelijk is bepaald.

Ingevolge het tweede lid, voor zover thans van belang, wordt een verzoek van de vader of moeder tot medeverlening van het Nederlanderschap aan een kind beneden de leeftijd van 16 jaar ingewilligd, indien het kind sedert het tijdstip van het verzoek in Nederland toelating voor onbepaalde tijd en hoofdverblijf heeft.

Sedert de inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet 2000 op 1 april 2001 dienen alle minderjarige vreemdelingen – ook vreemdelingen jonger dan twaalf jaar – in het bezit te zijn van een eigen verblijfsdocument. Volgens de Handleiding voor de toepassing van de RWN 2003 moet bij de indiening van het verzoek om (mede)naturalisatie aan de hand van dat verblijfsdocument worden aangetoond dat het kind "toelating voor onbepaalde tijd" heeft.

2.2. De minister heeft het verzoek afgewezen, omdat de zoon niet vanaf het moment van indiening van het verzoek een verblijfsrecht als bedoeld in artikel 11, tweede lid, van de RWN heeft.

2.3. Appellante klaagt dat de rechtbank heeft miskend dat op haar op 31 maart 2003 ingediende verzoek de RWN, zoals deze sedert 1 april 2003 luidt, niet van toepassing is.

2.3.1. Het betoog faalt. Omdat ingevolge de overgangsbepalingen van de Rijkswet van 21 december 2000 tot wijziging van de RWN, zoals gewijzigd door de Rijkswet van 18 april 2002, geen overgangsrecht is vastgesteld voor artikel 11 van de RWN, is deze bepaling onverkort van toepassing, ook op verzoeken die zijn ingediend vóór 1 april 2003. De rechtbank heeft de RWN, zoals deze met ingang van die dag luidt, dan ook terecht van toepassing geacht, omdat op het verzoek ná die datum met toepassing van artikel 11 is beslist.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en
mr. H. Troostwijk en mr. T.M.A. Claessens, Leden, in tegenwoordigheid van
mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-De Vin
Voorzitter

w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 juli 2007

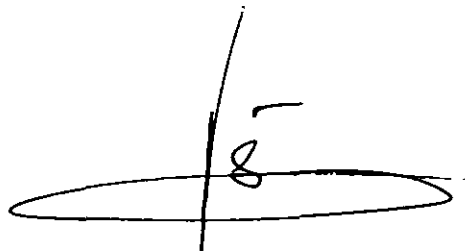
Tegen deze uitspraak kan verzet worden gedaan bij de Afdeling (artikel 8:55 van de Algemene wet bestuursrecht).

- Verzet dient schriftelijk en binnen zes weken na verzending van deze uitspraak te worden gedaan.
- In het verzetschrift moeten de redenen worden vermeld waarom de indiener het niet eens is met de gronden waarop de beslissing is gebaseerd.
- Indien de indiener over het verzet door de Afdeling wenst te worden gehoord, dient dit in het verzetschrift te worden gevraagd. Het horen gebeurt dan uitsluitend over het verzet.

32-487.

Verzonden:

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)

Rechtbank Alkmaar
Sector Bestuursrecht
Ontvangen d.d.

19 APR 2006

Postadres Postbus 3112, 2130 KC HOOFDDORP

Denz Advocaten en Procureurs

t.a.v. mevrouw

d.t.v. mr R.I.R. Denz

Postbus 5083

3502 JB UTRECHT

Bezoekadres

Mercuriusplein 1

2132 HA HOOFDDORP

Gebouw Pharos

Infolijn 0900-1234561 (EUR 0,10 p.m.)
(werkdagen van 9.00 tot 17.00)

Fax (023) 8889052

Internet www.ind.nl

Unit
Datum
Dossiernummer
Uw kenmerk
Betreft

Naturalisatie Hoofddorp

10 MAART 2006

9901.05.8041

20050137

Bezwaarschrift naturalisatie van:

geboren op

Nationaliteit: onbekend

Geachte mevrouw

Naar aanleiding van het namens u door uw gemachtigde ingediende bezwaarschrift van 2 februari 2006, waarbij uw verzoek om medeverlening van het Nederlanderschap aan uw zoon is afgewezen, deel ik u het volgende mee.

Op 31 maart 2003 heeft u een verzoek om naturalisatie ingediend mede ten behoeve van (ondermeer) uw minderjarige zoon geboren op . Bij beslissing van 16 december 2005 is besloten u voor te dragen voor verlening van het Nederlanderschap en is het verzoek om medeverlening ten behoeve van uw zoon afgewezen, aangezien hij sedert de indiening van uw verzoek om naturalisatie geen toelating voor onbepaalde tijd binnen het Koninkrijk heeft.

De in het bezwaarschrift aangevoerde feiten en omstandigheden en een door mij nader ingesteld onderzoek geven mij geen aanleiding om mijn beslissing van 16 december 2005 te herzien. Hiertoe wordt het volgende overwogen.

Bij de beoordeling van een verzoek om naturalisatie zijn de bepalingen van de Rijkswet op het Nederlanderschap 2003 (hierna: RWN) van toepassing, welke op 1 april 2003 in werking is getreden.

Artikel VII RRWN voorziet niet in overgangsrecht voor minderjarige (mee te naturaliseren) kinderen. Minderjarige (mee) te naturaliseren kinderen zullen daarom bij ieder verzoek om naturalisatie, waarop na inwerkingtreding van de RRWN wordt beslist, moeten voldoen aan de nieuwe voorwaarden van artikel 11 RWN, ongeacht of de ouders het verzoek hebben ingediend vóór of ná de inwerkingtreding van de RRWN.

Op grond van artikel 11 lid 2 RWN kan aan een minderjarig kind, dat op het moment van de indiening van het verzoek jonger was dan zestien jaar, het Nederlanderschap worden verleend, mits het kind sinds de indiening van het verzoek toelating voor onbepaalde tijd en hoofdverblijf in Nederland heeft.

Uit het ingestelde onderzoek is gebleken dat uw zoon niet sedert de indiening van het verzoek om naturalisatie d.d. 31 maart 2003 toelating voor onbepaalde tijd binnen het Koninkrijk heeft.

Gebleken is dat uw zoon bij beschikking van 24 maart 2003 een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd is verleend, geldig met ingang van 27 augustus 2002 tot 10 december 2003. Op 12 september 2003 is verzocht om verlenging van de aan uw zoon verleende verblijfsvergunning, welke aanvraag bij beschikking van 7 januari 2004 buiten behandeling is gesteld wegens het niet betalen van de leges. Eerst op 26 augustus 2004 is ten behoeve van uw zoon wederom een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning ingediend. Bij beslissing van 13 januari 2005 is aan uw zoon een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend, onder de beperking 'gezinshereniging bij ouder(s)', geldig met ingang van 26 augustus 2004 tot 26 augustus 2009. Bij brief van 15 november 2005 is bepaald dat de laatst verleende verblijfsvergunning thans wordt aangemerkt als zijnde een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf bij ouder(s) de heer

Uit het voorgaande volgt dat uw zoon niet sedert de indiening van het verzoek op 31 maart 2003 toelating voor onbepaalde tijd in Nederland heeft. Immers, van 10 december 2003 tot 26 augustus 2004 was hij niet in Nederland toegelaten en is er een verblijfsgeen ontstaan. Hierdoor voldoet uw zoon niet aan de voorwaarde van toelating ex artikel 11 lid 2 RWN.

In uw bezwaarschrift heeft u enkele argumenten aangevoerd op grond waarvan aan uw zoon alsnog het Nederlanderschap zou moeten worden verleend.

In uw bezwaarschrift heeft u aangevoerd dat bij de beoordeling van uw verzoek om naturalisatie de bepalingen van de oude Rijkswet op het Nederlanderschap op uw zoon van toepassing zijn, aangezien het verzoek op 31 maart 2003 is ingediend en dat moment gunstiger was dan het moment van de beschikking.

Zoals reeds in de onderhavige beslissing als in het bestreden besluit d.d. 16 december 2005 is meegedeeld, voorziet artikel VII RRWN niet in overgangsrecht voor minderjarige (mee te naturaliseren) kinderen. Minderjarige mee te naturaliseren kinderen zullen daarom bij ieder verzoek om naturalisatie, waarop na inwerkingtreding van de RRWN - op 1 april 2003 - wordt beslist, moeten voldoen aan de nieuwe voorwaarden, ongeacht of de ouders het verzoek hebben ingediend vóór of ná de inwerkingtreding van de RRWN. (Zie artikel 7 RWN, Overgangsrecht, blz. C.4 - 1, in de Handleiding). Uw stelling faalt derhalve.

Daarnaast heeft u gesteld dat de overweging dat uw zoon geen hoofdverblijf heeft in Nederland op onjuiste feitenkennis berust.

Uw stelling kan ik niet volgen. Het verzoek is niet afgewezen omdat uw zoon niet zou voldoen aan de voorwaarde van hoofdverblijf. In mijn beschikking van 16 december 2005 heb ik u meegedeeld dat uw zoon niet sedert de indiening van het verzoek toelating voor onbepaalde tijd binnen het Koninkrijk heeft. Daarom voldoet uw zoon niet aan de voorwaarde van artikel 11 lid 2 RWN. Uw stelling faalt derhalve.

Tot slot heeft u gesteld dat uw zoon in aanmerking komt voor naturalisatie omdat - kort samengevat - hij in het bezit is van een verblijfsvergunning van niet-tijdelijke aard en derhalve toelating voor onbepaalde tijd in Nederland heeft.

Uw stelling kan er niet toe leiden dat uw zoon alsnog het Nederlanderschap zou moeten worden verleend. Ingevolge de toelichting op artikel 11 lid 2 RWN wordt het verzoek om medeverlening voor een kind jonger dan zestien jaar ingewilligd, indien het "sedert het tijdstip van het verzoek toelating voor onbepaalde tijd en hoofdverblijf heeft". Gelet op deze bewoordingen moet worden aangetoond dat het kind vanaf het moment van indiening van het verzoek tot en met het moment van de beslissing op het verzoek een verblijfsrecht heeft dat naar zijn aard niet-tijdelijk is (zie ook de toelichting bij artikel 1, eerste lid, aanhef en onder g, RWN). Het woord 'sedert' duidt er op dat het verblijfsrecht niet onderbroken mag zijn.

Weliswaar was uw zoon ten tijde van de indiening van het naturalisatieverzoek en ten tijde van de beslissing op het naturalisatieverzoek in het bezit van een geldige verblijfsvergunning die niet tijdelijk van aard is. Van 10 december 2003 tot 26

augustus 2004 was hij niet in het bezit van een geldig verblijfsrecht in Nederland en is een verblijfsgeen ontstaan. Sedert het moment van indiening van het verzoek tot en met de beslissing daarop had hij dus niet onafgebroken toelating voor onbepaalde tijd in Nederland. Uw stelling faalt derhalve.

Artikel 10 RWN (de algemene hardheidsclausule) is niet van toepassing aangezien dit artikel geen mogelijkheid biedt tot afwijking van deze voorwaarde.

Op grond van artikel 7:2 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) dienen belanghebbenden in verband met het bezwaarschrift in de gelegenheid te worden gesteld zich te doen horen. Van het horen kan worden afgezien.

Gelet op de voorhanden zijnde gegevens is reeds aanstonds duidelijk dat niet aan de in de Rijkswet op het Nederlanderschap gestelde voorwaarden en het op grond daarvan gevoerde beleid kan worden voldaan. Evident is immers dat uw zoon niet voldoet aan de voorwaarde van toelating genoemd in artikel 11 lid 2 RWN.

Gelet op het voorgaande en de mij ter beschikking staande gegevens acht ik het bezwaarschrift kennelijk ongegrond en zie ik op grond van artikel 7:3 onder b Awb af van het horen van belanghebbenden.

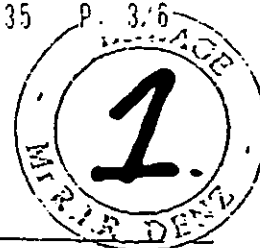
Indien u het niet eens bent met mijn beslissing, kunt u hiertegen beroep instellen bij de rechtbank Alkmaar, sector Bestuursrecht, Postbus 252, 1800 BG ALKMAAR. Uw beroepschrift moet binnen zes weken na verzending van deze beslissing bij de rechtbank ontvangen zijn. U moet een afschrift van deze brief bijsluiten bij uw beroepschrift. Voor de behandeling van het beroepschrift is griffierecht verschuldigd.

Hoogachtend,

de Minister voor Vreemdelingen zaken en Integratie,
namens deze,
het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
namens deze,

J.E.A. Pesch
Senior medewerker

uitspraak

RECHTBANK ALKMAAR

Sector Bestuursrecht

Zaaknummer: RW/NL 06/1244

Uitspraak van de enkelvoudige kamer

in de zaak van:

als wettelijk vertegenwoordigster van het minderjarige kind:

wonende te
eiseres,
gernachtigde mr. R. I. R. Denz, advocaat te Utrecht,

tegen

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
verweerder.

1. Ontstaan en loop van de zaak

Op 31 maart 2003 heeft eiseres, van Soedanese nationaliteit, namens haar zoon,
geboren op (hierna: de zoon) bij verweerder een
verzoek tot naturalisatie ingediend.

Bij besluit van 16 december 2005 heeft verweerder dit verzoek afgewezen. Deze afwijzing is
gegrond op de overweging dat de zoon sedert de indiening van het verzoek om naturalisatie
geen toelating voor onbepaalde tijd binnen het koninkrijk heeft.

Tegen dit besluit heeft eiseres bij brief van 12 januari 2006, door verweerder ontvangen op
diezelfde datum, bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 10 maart 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft eiseres bij brief van 18 april 2006, bij de rechtbank ingekomen op
diezelfde datum, beroep ingesteld. Bij brief van 5 oktober 2006 heeft eiser zijn beroep
gemotiveerd.

Bij brief van 10 oktober 2006 heeft verweerder de op de zaak betrekking hebbende stukken
toegezonden en een verweerschrift ingediend.

De rechtbank heeft de zaak ter zitting behandeld op 9 januari 2007 waar eiseres in persoon is
verschenen, bijgestaan door mr. R. I. R. Denz, advocaat te Utrecht. Namens verweerder is
gemachtigde mr. D. R. Wouden, ambtenaar werkzaam bij het Ministerie van
Vreemdelingenzaken en Integratie, ter zitting verschenen.

Zaaknummer: RWNL 06/1244

Pagina 2 van 4

2. Motivering

2.1 Ter beoordeling staat of het besluit van 10 maart 2006 de rechterlijke toets kan doorstaan

2.2 Ingevolge artikel 7 van de Rijkswet op het Nederlanderschap (RWN) kan, aan vreemdelingen die daarom verzoeken, bij Koninklijk Besluit het Nederlanderschap worden verleend.

Ingevolge artikel 11, eerste lid, van de RWN, zoals deze geldt sinds 1 april 2003, deelt het minderjarige niet-Nederlandse kind van een vader of moeder aan wie het Nederlanderschap is verleend, in deze verlening, indien dit in het besluit uitdrukkelijk is bepaald. Het verzoek tot medeverlening wordt bij het verzoek tot verlening ingediend

Ingevolge artikel 11, tweede lid, van de RWN wordt een verzoek van de vader of moeder tot medeverlening van het Nederlanderschap aan een kind beneden de leeftijd van 16 jaar ingewilligd indien het kind sedert het tijdstip van het verzoek in Nederland, de Nederlandse Antillen of Aruba, toelating voor onbepaalde tijd en hoofdverblijf heeft.

Volgens de Handleiding voor toepassing van de RWN moet worden aangetoond dat het kind vanaf het moment van indiening van het verzoek tot en met het moment van de beslissing op het verzoek een verblijfsrecht van niet-tijdelijke aard heeft.

2.3 Verweerder heeft in het bestreden besluit, kort samengevat, het volgende overwogen. Het naturalisatieverzoek is afgewezen, omdat uit het ingestelde onderzoek is gebleken dat de zoon niet sedert de indiening van het verzoek tot naturalisatie op 31 maart 2003, toelating voor onbepaalde tijd binnen het koninkrijk heeft. Gebleken is dat hij van 10 december 2003 tot 26 maart 2004 niet in het bezit was van een geldig verblijfsrecht in Nederland, zodat een verblijfsgeen is ontstaan. De zoon voldoet derhalve niet aan één van de voorwaarden voor naturalisatie genoemd in artikel 11, tweede lid, van de RWN.

2.4 Eiseres heeft zich op het standpunt gesteld dat verweerder ten onrechte de gunstiger bepaling van de RWN, zoals deze gold vóór 1 april 2003, niet heeft toegepast.

Voorts heeft eiseres aangevoerd dat er weiswaar een verblijfsgeen van enige maanden is ontstaan, maar dat, gelet op bijzondere omstandigheden, waaronder de lange duur die verweerder nodig heeft gehad om op het verzoek te beslissen en het abusievelijk niet voldoen van de leges bij het verzoek om verlenging van de aan de zoon verleende tijdelijke verblijfsvergunning, verweerder evenwel tot toewijzing van het verzoek tot naturalisatie had moeten overgaan. Hierbij stelt eiseres dat de door verweerder aangenomen formalistische opstelling temeer niet op zijn plaats is, aangezien verweerder abusievelijk aan de zoon een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd heeft verleend, terwijl aan hem, net als aan zijn twee broers, een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd had moeten zijn verleend.

Eiseres heeft tenslotte aangevoerd dat verweerder met de afwijzing van het naturalisatieverzoek heeft gehandeld in strijd met het verbod van willekeur en dat het gelijkheidsbeginsel is geschonden, aangezien de naturalisatieverzoeken van eiseres en haar twee andere kinderen wel zijn ingewilligd

2.5.1 De rechtbank stelt allereerst vast dat verweerder terecht de bepalingen van de Rijkswet op het Nederlanderschap 2003 van toepassing heeft geacht. De Rijkswetten van 21 december 2000 (Staatsblad 618) en van 18 april 2002 (Staatsblad 222) tot wijziging van de Rijkswet op het Nederlanderschap met betrekking tot de verkrijging, de verlening en het verlies van het Nederlanderschap, zijn beide in werking getreden op 1 april 2003

Ingevolge artikel VII, tweede lid, van de Rijkswet tot wijziging van de Rijkswet op het Nederlanderschap (RRWN) blijft, voor verzoeken die vóór 1 april 2003 zijn ingediend, de oorspronkelijke tekst van artikel 8, eerste lid, aanhef en onder c en d, van de RWN en de Handleiding voor de toepassing van de Rijkswet op het Nederlanderschap 1999, van toepassing. Dit artikel voorziet niet in overgangsrecht ten aanzien van minderjarige (mee te naturaliseren) kinderen. Zij zullen bij ieder verzoek waarop na inwerkingtreding van de RRWN – op 1 april 2003 – wordt beslist, moeten voldoen aan de nieuwe voorwaarden, ongeacht of de ouders het verzoek hebben ingediend vóór of na de inwerkingtreding van de RRWN.

2.5.2 De rechtbank gaat bij de beoordeling van de zaak uit van de navolgende feiten en omstandigheden.

Bij beschikking van 24 maart 2003 is aan de zoon een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend, geldig met ingang van 27 augustus 2002 tot 10 december 2003. Tegen deze beschikking is bij brief van 14 april 2003 bezwaar ingediend, welk bezwaar bij beslissing van 20 juli 2004 ongegrond is verklaard. Op 12 september 2003 is namens de zoon verzocht om verlenging van de aan hem verleende verblijfsvergunning. Die aanvraag is bij beschikking van 7 januari 2004 buiten behandeling gesteld wegens het niet betalen van de leges. Er is op 26 augustus 2004 ten behoeve van de zoon wederom een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning ingediend. Bij beslissing van 13 januari 2005 is aan de zoon een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend onder de beperking "gezinshereniging bij de ouder(s)", geldig met ingang van 26 augustus 2004 tot 26 augustus 2009. Bij brief van 15 november 2005 is bepaald dat de laatst verleende verblijfsvergunning thans aangemerkt wordt als zijnde een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf bij ouder(s) de heer

2.5.3 Gelet op het vorenstaande, is de rechtbank van oordeel dat verweerder terecht heeft betoogd dat het tijdsverloop vanaf het moment van indiening van het verzoek om naturalisatie tot en met het moment van de beslissing op het verzoek om naturalisatie een zogeheten verblijfs gat vertoont, te weten van 10 december 2003 tot 26 augustus 2004. Hierbij neemt de rechtbank in aanmerking dat niet is gebleken – zoals eiser heeft gesteld – dat bij beschikking van 23 maart 2003 aan de zoon abusievelijk een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd is verleend. Immers, verweerder heeft zijn beslissing heroverwogen en de bezwaren van eiseres bij beslissing van 20 juli 2004 ongegrond verklaard. Van een beroep hiertegen is niet gebleken, zodat de beschikking van 24 maart 2003 in rechte is komen vast te staan.

2.5.4 De rechtbank overweegt voorts dat de voorwaarde van artikel 11, tweede lid, van de RWN niet valt onder de hardheidsclausule van artikel 10 van de RWN. Hiervan kan dus nimmer worden afgeweken.

2.5.5 De stelling van eiseres dat sprake is van willekeur dan wel schending van het gelijkheidsbeginsel, omdat de naturalisatieverzoeken van haar twee andere kinderen wel zijn ingewilligd, wordt niet gevolgd. Gelet op het feit dat eiseres noch de twee andere kinderen te maken hebben gehad met een verblijfs gat in de periode van indiening van het verzoek tot naturalisatie tot het moment van de beslissing tot naturalisatie, is naar het oordeel van de rechtbank geen sprake van gelijke gevallen.

De rechtbank overweegt voorts dat de Hoge Raad in de uitspraak van 16 september 1994, gepubliceerd in NJ 1995, 563, heeft overwogen dat de wijzen waarop het

Zaaknummer: RWNL 06/1244

Pagina 4 van 4

Nederlandschap wordt verkregen, limitatief zijn voorzien in de RWN en dat daaronder niet is begrepen een zodanige verkrijging door de werking van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, zoals het verbod van willekeur of het gelijkheidsbeginsel. Onder verwijzing naar deze uitspraak van de Hoge Raad overweegt de rechtbank dat een (geslaagd) beroep op het verbod van willekeur of gelijkheidsbeginsel op zichzelf niet kan leiden tot verkrijging van het Nederlandschap.

2.6 Op grond van het bovenstaande is de rechtbank van oordeel dat hiervoor, onder rechtsoverweging 2.1 vermelde vraag, bevestigend moet worden beantwoord. Het beroep is derhalve ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat onder die omstandigheden geen aanleiding.

2.7 Ten overvloede merkt de rechtbank nog op dat eiseres, overeenkomstig het bepaalde in artikel 11, vierde lid van de RWN, namens haar zoon een nieuw verzoek om naturalisatie kan indienen, nadat hij vanaf 27 augustus 2004 voor een onafgebroken periode van tenminste drie jaren over een toelating in Nederland heeft beschikt.

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond

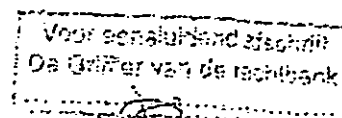
Deze uitspraak is gedaan op 22 januari 2007 door mr. N.O.P. Roché, rechter, in tegenwoordigheid van mr. P. Verweal, griffier.

griffier

rechter

Tegen deze uitspraak kunnen belanghebbenden - in elk geval de eisende partij - en verweerder hoger beroep instellen. Hoger beroep wordt ingesteld door binnen zes weken na de datum van verzending van deze uitspraak een brief (beroepsschrift) en een kopie van deze uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Afschrift verzonden op 28 JAN. 2007

Advocaat
Mr. R.I.R. Denz

Juridisch medewerker
Mr. H. Luis

Bureau medewerker
C.T.W. van Dijk

Kantoor
Balijelaan 46
3521 GV Utrecht

Postbus 5083
3502 JB Utrecht

Telefoon (030) 288 666
Fax (030) 288 6610

E-mail: rdenz@fisc.nl

Afdeling Bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Hoger beroep
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

Per fax 070-3651 380

Datum: 27 februari 2007
Betreft:
IND nr.: 9901.05.8041

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
0 2 MRT 2007	
ZAAKNR.	1596
AAN:	✓
BEHANDELO: DO:	PAR:

Uitspraak Rechtbank Alkmaar

d.d. 22 januari 2007

1001-A

Hoger Beroep

Geeft eerbiedig te kennen,

, geboren op van Soedanees nationaliteit,
namens haar minderjarige zoon, geboren op beiden
verblijvende te te dezer zake domicilie kiezende te 3521 GV Utrecht aan de
Balijelaan 46 (Postbus 5083, 3502 JB Utrecht) ten kantore van mr. Denz, advocaat en
procureur die hierbij verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd;

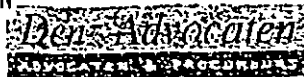
Machtiging

Gelet op het bepaalde in artikel 70 van de Vreemdelingenwet 2000, verklaart ondergetekende
mr. Denz, advocaat en procureur te 3521 GV Utrecht aan de Balijelaan 46, door
verblijvende te bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het
instellen van hoger beroep tegen de uitspraak van Rechtbank Alkmaar d.d. 22 januari 2007
(bijlage 1).

hierna aangeduid als appellante, kan zich niet verenigen met voormelde
uitspraak noch met de gronden waarop zij is gestoeld en wel op grond van de hierna volgende
overwegingen:

RECHT VAN VERBODEN
AANROEPEN

Grief:

De rechtbank overweegt ten onrechte in ro 2.5.1:

"Ingevolge artikel VII, tweede lid, van de Rijkswet tot wijziging van de Rijkswet op het Nederlanderschap (RRWN) blijft, voor verzoeken die vóór 1 april 2003 zijn ingediend, de oorspronkelijke tekst van artikel 8, eerste lid, aanhef en onder c en d, van de RVN en de handleiding voor de toepassing van de Rijkswet op het Nederlanderschap 1999, van toepassing. Dit artikel voorziet niet in overgangsrecht ten aanzien van minderjarige (mee te naturaliseren) kinderen. Zij zullen bij ieder verzoek waarop na inwerkingtreding van de RRWN - op 1 april 2003 - wordt beslist, moeten voldoen aan de nieuwe voorwaarden, ongeacht of de ouders het verzoek hebben ingediend vóór of na inwerkingtreding van de RRWN."

Appellante stelt zich op het standpunt dat het naturalisatieverzoek van haar minderjarige kind onder het regiem van de oude Rijkswet op het Nederlanderschap had moeten worden afgedaan. Appellante meent dat de rechtszekerheid eist dat het afhankelijke naturalisatieverzoek van haar kind onder het regiem van de oude wet wordt afgedaan, evenzo als het hoofdverzoek van zichzelf. Nu de Rijkswet tot wijziging van de Rijkswet op het Nederlanderschap niet voorziet in een overgangsrecht voor mee te naturaliseren minderjarige kinderen, overweegt de rechtbank ten onrechte dat de voorwaarden van de nieuwe Rijkswet op het Nederlanderschap op het voornoemde naturalisatieverzoek van toepassing waren.

Om alle genoemde redenen:

- 1 Ware de uitspraak van Rechtbank Alkmaar van 22 januari 2007 te vernietigen;
- 2 Ware de litigieuze beschikking d.d. 16 december 2005 te vernietigen;
- 3 Ware te bepalen dat de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie de proceskosten in beide instanties dient te vergoeden
- 4 Ware de Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie op te dragen een nieuwe beslissing te nemen.

Hoogachtend,

R.I.R. Denz